

[Statsministeren.]

1960 er indgået en hovedaftale, og her er der optaget bestemmelser, hvori det i § 9, stk. 2, hedder — jeg beder om tilladelse til at citere —:

„Der bør i de kollektive overenskomster tilstræbes aflønningsformer, der er produktivitetfremmende og tillige giver arbejderne adgang til større indtjening end ved arbejde på almindelig timeløn, idet der i reglen, hvor det er muligt at lade samme arbejde udføre såvel på akkord som på almindelig timeløn, kan forventes en større arbejdsydelse og dermed større fortjeneste ved akkord eller lignende aflønningsform end ved timeløn.“

Videre siges det i hovedaftalens § 9, stk. 3:

„Der må ikke fra nogen side lægges hindringer i vejen for, at en arbejder udfører så meget og så godt arbejde, som hans evner og uddannelse tillader ham.“

Man skulle næsten tro, at det var et citat fra det ærede medlems ordførertale til motivering af forespørgslen, men det er det altså ikke. Det er et citat fra en aftale, der allerede er indgået mellem arbejdsmarkedets to hovedparter.

Jeg skal yderligere nævne, at Landsorganisationen og Arbejdsgiverforeningen i februar 1963 har indgået en rammeaftale om arbejdsstudier, der bl.a. indeholder følgende bestemmelse:

„Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark De samvirkende Fagforbund er enige om, at en bevarelse og udbygning af befolkningens levestandard, herunder en sikring af et højt beskæftigelsesniveau, er betinget af erhvervenes konkurrenceevne. Da konkurrenceevnen afhænger af en fortsat forøgelse af produktiviteten, er der derfor en fælles interesse for alle i, at der ved en yderligere udbygning af samarbejdet mellem parterne i produktionen arbejdes for en stadig forbedring af arbejdsmetoder og lønformer med henblik på en mere effektiv anvendelse af maskiner, materialer og arbejdskraft.“

Jeg synes, at der i disse bestemmelser på overbevisende måde gives udtryk for organisationernes ansvarsfølelse og vilje

til at formulere de kollektive overenskomster med henblik på at kombinere hensynet til at opnå en øget produktion med hensynet til at sikre et stigende lønniveau for arbejderne som helhed. Det forekommer mig i det hele taget, at det i betragtning af den udvikling, jeg har redegjort for, og hvis forløb har været afgørende præget af organisationernes aktive medvirken, er svært at finde en saglig motivering for, at der af regeringen skulle tages sådanne skridt over for organisationerne, som de ærede forespørgere har ment at burde gøre sig til talsmænd for. Organisationerne har vist, at de i så høj grad er opmærksomme på disse forhold, at en henstilling af denne karakter må synes at være overflødig.

Jeg finder yderligere at burde fremdrage, at selve den høje beskæftigelse, som det lykkeligvis har været muligt at fastholde i de senere år, har været en meget stærkt medvirkende årsag til den øgede bevægelighed på arbejdsmarkedet og til liberaliseringen af faggrænserne.

At det indtil nu er lykkedes at fastholde den høje beskæftigelse, fremgår af de seneste ledighedstal. Pr. 13. maj i år var der for hele landet af alle arbejdsløshedsforsikrede 1 pct. ledige. For Dansk Arbejdsmands og Specialarbejder Forbunds vedkommende var tallet 1,3, for byggefagene 0,5 og for metalfagenes arbejdsløsheds-kasser 0,8. Det er virkelig minimale arbejdsløshedsprocenter, og i antallet af ledige er her indregnet sådanne arbejdere, som er ledige, fordi de er på vej fra beskæftigelse ét sted til beskæftigelse et andet sted, ligesom det ikke helt lille antal arbejdere, der tager del i kursus forskellige steder landet over, også er medregnede som arbejdsløse.

Disse meget lave ledighedstal er jo samtidig en dokumentation for, at der ikke findes grupper af ikke-faglærte, der holdes ude fra beskæftigelse på grund af fagbe-grænsninger. Forholdet er endda det, at der er forekommet tilfælde, hvor regeringen har modtaget henvendelse fra arbejdsgiverside — jeg kan her konkret nævne vore eksportslagterier — om bistand til at fremskaffe arbejdskraft til erstatning for de arbejdere, der har forladt slagterierne for at tage beskæftigelse i byggeriet, fordi de i byggeriet opnåede bedre lønninger end